

SETMANARI IL·LUSTRAT DE LITERATURA NOVA I ANUNCIS

Dedicat ab preferència al desenvolup de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. » 2 »
Extranjer y
Ultramar. » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, segón.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

AVIS

Se concedeix vuit dias de temps pera verificar lo cambi, ab las consabudas condicions, pera la encuadernació de obras publicadas en lo folletí del Lo Teatro Regional.

Biblioteca Popular Catalana

VOLUM VI

Sense interrupció continuan publicantse los volums d' aquesta importantíssima colecció. Ja n' hi han 6 de surtits y lo darrer está format per un aplech de noveletas y cuadros de costums, del senyor Careta y Vidal.

L' autor te ben guanyat lo nom de poeta y prosista catalá, donchs que son pochs los aficionats á las bellas lletres que no recordin las obras del deixeble y constant amic del inolvidable Francesch Pelay y Briz.

En Careta va ser redactor de la notable revista *Lo Gay Saber*, una de las millors que han vist la llum en idioma catalá, y du ademés publicats varis llibres entre 'ls que recordém *Brosta* (colecció de cuadros); *Euras* (poesias); *Las Consecuencias* y *Cor y Sanch* (novelas).

En lo teatro l' hi coneixém una pessa ab lo títol de *Las bonas festas* y sabém te en poder de la empresa del teatro catalá de Romea, un drama que deurá estrenarse aviat.

Rajolins es lo títol de la colecció que avuy dona á la estampa en lo volum sisé de la «Biblioteca Popular», y van en ell sis produccions escullidas entre la flor del seu vast repertori.

Los noms de las noveletas son los següents: *La fábrica vella*, *Lo voluntari d' Africa*, *Los tres toms*, *Lo saltimbanquis*, *La primera culpa* y *Cupidet*. Lo

llibre va precedit d' un prólech dedicat á D. Frederich Soler.

Sentim que la molta extensió de las obras citadas, no 'ns permeti la reproducció d' una d' ellas pera donarne mostra als nostres llegidors.

J. S.

¡SOBRE TOT LA DONA!—Comedia en un acte y en prosa, original de D. Jaume Arán. Estrenada en la nit del 9 de Septiembre prop-passat en lo Teatro del Retiro á Tarrasa.

Hem rebut l' exemplar de aquesta obreta y com que en aquesta classe de obras literarias lo principal objecte es que agradin al públich, sols nos farém ressó de la indicació de la portada de l' exemplar, en la qu' es fa constar que sigui estrenada ab éxit.

La companyia de D. Enrich Borrás fou la que tingué confiat lo despenyo.

LA TORNA-BODA.—Sainete en un acte, en vers, original de D. Juliá Carcassó. Estrenat la nit del 19, en lo Teatro Granvia.

Perteneix de plé al género que antigament se coneixia ab lo nom d' entremés, per propassar sas escenas lo género cómic llindant ab lo caricaturesch.

Si be los xistes no son tant abundants com se fa necessari en aquesta classe de obras, los incidents substitueixen suficientment aquesta falta, fent que 's segueixi la trama ab interés.

La execució sigui bona per part de las Sras. Pallardó y Llorente y los Srs. Llibre, Montero y Fuentes,

X.

LA PUBILLETA.—Comedia en dos actes y en vers, original de D. Joaquim Riera y Bertran, estrenada la nit del 21 del actual en lo Teatro de Novetats.

La Pubilleta es mes aviat un sainete que una comedia.

Consisteix la trama en una noya qu' es festejada per un hereu del poble y pretinguda al mateix temps per l' alcalde y 'l metje, obtenintla á la fi per dona un aprenent de capellá que penja 'ls hàbits á la figuera.

L' assumpto donchs, no presenta novetat y podia quedar enclós lo desenrotlló en un sol acte.

Lo tipo de la pubilleta, que deuría adquirir relleu resulta descuidat, y exajerat per lo grotesch é insus-

tancial lo del metje. Ja está millor lo del alcalde y 'ls dels pares de la noya, pero lo del seminarista dona poch joch per lo manso.

Lo llenguatge es delicat, com en general acostuma ser lo que usa lo Sr. Riera, mes la obra decau per lo diluït de l' acció y per la carencia de xistosas frases qu' entretinguin al públich suplint la falta de interés.

La concurrència al estreno fou regular y bastant aplaudida la comedia; l' autor vá ser cridat á las taulas al final dels dos actes.

En lo desempenyo estigueren bé los artistes, sobressortint lo Sr. Colomer.

B. S.

CATALUNYA

BELLPUIG.—Sepulcre de D. Ramon de Cardona.

A LA MEMORIA

DEL GRAN COMPOSITOR CARLOS GOUNOD.

¡No es mort Gounod: no es vritat;
are es cuan son clar talent
tindrém ab son nom preubat,
grabat sempre al pensament!

ABELARDO COMA.

DOLSOS RECORTS

May he trobat las castanyas
tant bonas com aquell any
Era á casa ma estimada
la própia nit de Totsants.
Mentres tips de vi y castanyas
ja tots estavan roncant,
la Coloma y jo baixavam
altre cop l' esgleonat.
Pel cim de la xameneya
se sentia 'l vent xiular.
La Coloma y jo 'ns estavam
en l' escon que hi ha la llar
sota l' ampla xameneya
sens mes llum que la que fa
lo caliu cobert de cendra,
y allí 'ls dos ben acostats
nos partiam las castanyas
mentres m' anava contant
que 'l mitjà de can Figueras
ja tornava de soldat,
y que l' hereu Cornalera,
un que fou lo meu company,
segons pel poble se deya
se casava per Nadal
Jo li explicava del modo
que m' aborreixo á ciutat
anyorant aquellas festas
qu' á ballas 'nabam, plegats,
lo flaviol y 'l tamborino,
la sardana y 'l contrapás....

Y vinga menjar castanyas
y tragejar bon vi blanc.

ANGEL ROMÁNTICH.

A LA MORT DE L' AYMADA

(DEL POETA ALARP IBNI ZIATI)

Que visités la tomba de ma aymada
me devan mos amichs per darm consol;
mes jo 'ls vaig replicá: «Y es qu' ella tingui
altre sepulcre que mon pobre cor?»

J. CONANGLA FONTANILLES.

CARTA DE MADRID

Inaugurada la temporada teatral d'hivern, ja fa alguns dies que han obert sas portas al públich, los teatros de la «Comedia», «Lara», «Apolo», «Es-lava», «Príncipe Alfonso», «Martín» y «Romea». Lo «Real», l'«Espanol», «Princesa» y «Alhambra» no han sortit encara de sa clausura estiuhenca, havent sigut aquest últim objecte de grans reformas y de un cambi de nom, puig d'are en avant se dirá «Teatro Moderno».

Lo colisseo de la Comedia ha inaugurat sas tascas hivernencas, pagant com tots los anys tribut d'ornatje al art, ab una obra clássica essent la escullida la de Leandro Moratin, titulada *La comedia nueva* que s'ha repetit molts nits consecutivas y de qual execució no podria menos que regotsijarsen, Issarco Celenio.

L'esmentat colisseo, havia publicat préviament la llista d'obras novas que s'proposa estrenar en la present temporada, entre las quals hi figuran: *El hogar moderno* de D. Joan I. Herrana, compte de Reparáz; *El lazo roto*, de Cavestany; *Miel de Alcarria*, de Feliu y Codina; *A orillas del mar*, de Echegaray; *Luciano*, de Dicenta; *La de San Quintín*, de Galdós y una obra nova de Angel Guimerá. Don Joseph Echegaray, ha entregat també *La rencorosa*, qual protagonista será la senyoreta Guerrero. En la llista d'autors ja s'veu que Catalunya hi té una bona representació.

Lo dimecres 11 del corrent comensá ja á donar compliment á son programa d'estrenos ab lo de la comedia en tres actes y en prosa original de don I. Herrana *El hogar moderno* y ab aquesta obra, segons lo fluixa que ha resultat, he pogut confirmar lo meu tema de que las empresas teatrals se semblan ab los botiguers, en lo procediment d'ensenyar al públich primerament las telas més ordinarias y menos corrents, pera ferlas contrastar millor ab las que successivament presentand de més valor y hermosura. No vull dir ab aixó que *El hogar moderno* siga una obra despreciable. En dita comedia, m'ha semblat veurer iniciadas duas téssis. Jo crech que vol probar l'autor, que 'ls matrimonis que no hagin sigut motivats per l'amor, no poden esser felissos ó que 'ls matrimonis aristocrátics del dia, essent esclaus de las fórmulas del *grand monde* y rendint cult á las prácticas y costums modernas de lo que se 'n diu bona societat, no 'ls queda espay de temps pera fer la vida íntima de la llar y que per consegüent, passen la vida marit y muller sens haverse tractat íntimament ni coneixerse reciprocament.

Aquesta lliissó sembla despendrers del fi moral de la esmentada comedia, quant lo matrimoni protagonista (Guerrero y Cepillo) s' reconcilia de las desavinensas que uns celos infundats havian ocasionat en abdós cónjugues y resolen tancar la porta á sos consuetudinari tertulians, causa de sos disgustos. Ben clar se veu que 'ls recursos escénichs de que s'val l'autor son sobradament gastats en lo teatro y que 'ls ressorts que toca, no presentan cap novetat, no obstant té dita comedia una contextura tant primorosa y un llenguatge tant ingeniós y cult y la exposició está tan ben construïda que poden servir de circumstancias atenuants á la falta de composició escénica y á la pobresa d'objectiu que presideix la obra.

En la nit del estreno, no quedá en la sala, una localitat desocupada y l'nombrós públich que omplia aquell estrado, escoltà religiosament lo primer acte y ab resignació lo segón, mes al final de la obra, ofés al veurer que no passa en tota la comedia res de particular y que tan poca cosa s'havia de partir

entre aquella gentada, 's venjá del agravi no volguent coneixer al autor.

A. B.

MATARÓ.—Ab poch éxit ha debutat la nova companyia de vers de la que sols pot recomanarse al director Sr. Tressols. Creyém que á fi de poguer continuar sa companya será precis reformarla be.

LL.

GRANOLLERS.—Ab extraordinaria assistència s'celebrá lo diumenge passat la vetllada anunciada per la associació La Union Liberal, pera commemorar la gloriosa revolució de Setembre.

Després d'oberta la sessió per lo Sr. President, lo Sr. Renom llegí un treball que n'era autor ell mateix. Portava per titol *29 de Setembre*. Després de la lectura de la composició del Sr. Renom la orquesta *La Catalana* tocá ab molt ajust y precisió una Sinfonia de Suppé, obtenint aplausos pero merescuts.

Los socis Srs. Cubells, Garrell, Vidal y Carreras llegiren respectivament los treballs literaris «La Revolució de Setembre» «La nostra finca» En busca de un ideal y «Malestar social». Lo públich rebé ab expontáneos aplaudiments los treballs llegits por sos mateixos autors.

Se posá en escena lo preciós cuadro dramátich de D. Simón Alsina y Clós «La guerra». La execució á cárrech de la companyia infantil de la associació, va marxar de un modo regular. A petició dels concurrents se tingué de aixecar lo teló y presentarse á las taulas los actors en miniatura Srs. Canellas, Capella, Villá y Però.

Recitaren treballs los noys Puigdueta, Mora y altre que no recordo, alumnos de la escola Lliure d'aquesta vila, mereixent també l'aprobació de 'ls allí presents.

Lo Sr. Renom, llegí un preciós treball poétich titulat «Lo fill de la Gloriosa» de D. Domingo Call, sentne rebut ab aplausos per lo públich.

La orquesta *La Catalana* després de altres pessas que tocá ab lo gust que ella acostuma doná á coneixer per primera vegada lo inspirat himne de Iparraguirre. *Guernika-Ko-Arbola* estant á cárrech del Sr. Martí la part cantábil.

A instancia dels Srs. Socis y demés invitats que hi havia en lo espayó saló se tingué de repetir.

La lletra del himne es la que traduhí lo celebrat poeta D. F. Mateu.

Felicito á la Junta per lo acert que va tenir en escullir lo programa que fou á gust de tots los amants á las lletas, á la música y en particular á la Societat.

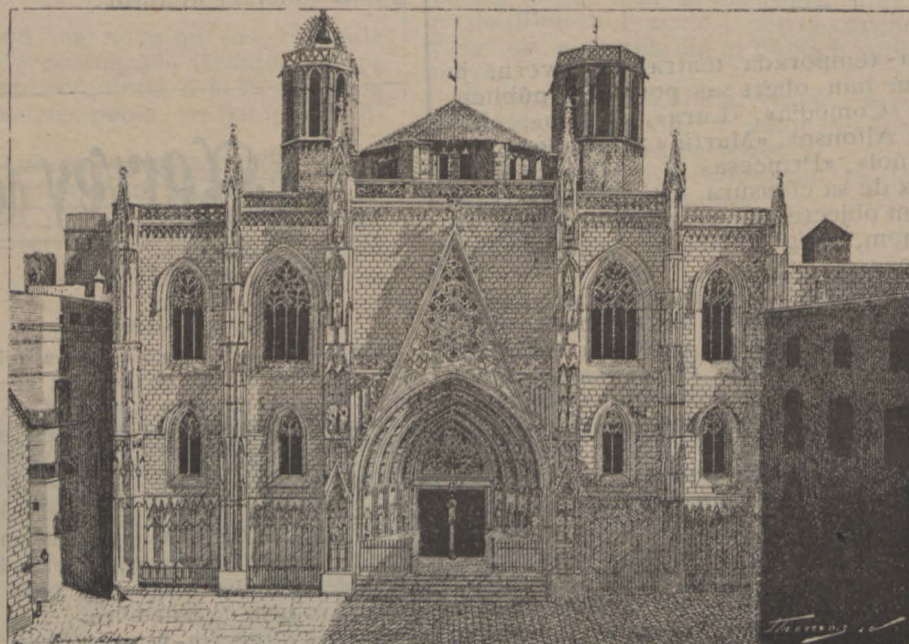
C.

TARRASSA.—La companyia que dirigeix D. Francisco Puig, posá la nit del dissapte últim. *La Guardiola*.

S'hi distingiren la Srta. Soler, y Srs. Villálva y Mateu y 'ls senyors Puig, Roca y Gil fentse repetir alguns números de música.

Quatre casats y un viudo junt ab dos sarsuelas, en la nit del mateix diumenge, representaren los aficcionados del Ateneo.

CATALUNYA

BARCELONA.—Fataxada de la Catedral.

PROSA

Haviam ja arribat, per fi, al lloch de la cita. En lo mal nomenat terrenó del honor. En l'únic lloch hont la rahó té que lluitar y doblegarse al pés de la força bruta. Hont no existeix més lley ni més justícia que la punta d'una espasa, ofegant, casi sempre, en los llabris del ofés una queixa justa, l'última, y robantli ab la vida fins la llibertat de planyers...

L'Enrich, desde que sortirem de Barcelona, si va aixugarse 'n de llàgrimas.. Abatut, ab lo cap baix, demunt lo pit. Quiet, febrós... ab aqueixa desesperació secreta del que sofreix y calla. Tot ho havia perdut en un moment. Lo seu nom, la seva honra y l'honra de la seva filla. D'aquell angelet que tot just comensava á dir mamá

L'Elvira, lo modelo d'esposas, ella que tant se l'estimava faltarl'hi entregantse á un altre home... No, no podia ser. ¿De qué servirían donchs aquells juraments? ¿Qué, es aixís tant facilment que pot deixar d'estimar aixó que 'n diuhen cor, que bat y gosa, que sent y viu? Y quan! En lo plé de sas ilusions, quan no coneix mes de la vida que lo plaher y l'amorós afany de fer de duas una sola vida, de dos cors ferne un, y sense més contrarietat que vetllar per l'espós y per la filla.

Alló era un crim, un abús. Ella no 'n tenia la culpa. No era ella qui va faltar... Y la perdonava, si que la perdonava; ab tot lo cor. Y esperava abraçar-la altre vegada y estrenyer-la entre sos brassos y humitejar ab sos plors aquell front que besá per primera vegada lo día que va casarse. S'ajonollaría als seus peus, ab la filla als braços y, ja mort lo qui volgue robarli l'amor de la seva Elvira,—perque ell lo mataría!—d'aquella Elvira qu'ell tant estimava, se jurarían altre vegada un amor gran, pur, immens, tendre com ell lo sentía, com aquell día va sentir'l ho...

Va passar, com una sombra, un cotxe casi frech á frech del nostre. L'Henrich alsá lo cap y després

de mirarlo com s'allunyava, va dirme—ab una indiferencia que 'm feu fretat:—Son ells, nos portan ventatja...

.....

Lo cop de mans sech, donant la senyal, va arribarme al cor. Casi al mateix temps l'Enrich va tambalejarse com si li faltés terra pera trepitjar y caigué ab una ma al pit y lo nom d'Elvira! als llabris. Vaig acostarmhi, lo polsaren y... ja era mort!

Un xich més enllá dels cotxes que 'ns esperavan, vegí una sombra. Era l'Elvira que, com coloma esporuguida, va deixarse caure tremolosa, en los brassos del que havia robat l'honra á n'ella y á n'el Enrich la vida. Juntaren sos llabris y l'esclat d'un bes fou lo darrer escarni á lo qui ja no existia...

R. BERTRAN.

L'ÚLTIM BES

—Bèsam, marit volgut, ta esposa aymada,
present la falconada
que son ésser empeny cap á la mort;
bèsam, marit aymat, y exprém ta vida
en eix bes funeral, que 'l Cel ja 'm crida
y de tu vull endúrmen un recort.

Tos llavis frech á frech ab los meus tinga,
l'escalf teu me sostinga;
abràssam y potser viuré un xich més;
vull besarte y morir ab tu ben junta,
perque eix bes qu'are 't don la tèva Santa
als fills nostres tornar pugas després.

JOSEPH FALP Y PLANA.

IMAYMÉS!

La humil pe ireta que cau
de la volta de la nau
y en la pols la enfon son pes,
en la volta de la nau
no hi torna: á á estar maymés...

¡maymés!...

La gota d' aygua plorada
pels núvols que l' han guardada,
beguda per la flor es,
y 'ls núvols que l' han guardada
no la guardarán maymés...

¡maymés!...

Lo recort y la anyoransa
de la que fou ma esperansa,
l' atahut del que fou bres;
á ser bres ni á sé esperansa
ja no tornarán maymés...

¡maymés!...

† JOAQUIM MARIA BARTRINA.

REMÓ DEL MON

¿No 'l sents en la buydó de nit foscana
com bat son pols gegant? Lo doll que escorra
mormolant xarragall; la seca fulla
del branquilló despresa; la sochsada
sense ressó del roch que s' esllabissa;
lo pas del caminant; sospirs que ofegan
l' ensopit ventijol; l' nom que somnia;
lo crit, lo dol; cent veus com de sots terra,
cent veus com del pregon... Així la vida,
així 'ls segles, la historia, com en ampla
negrenca fossa, ab sórts cruixits s' afanyan
en sa tasca eternal, d' espessas ombras
en revo tada sempre. Així 'ls imperis,
uns sobre altres cayent, ab crits y angúnias
y sanch y mort y malvestats s' enrunan;
y 'ls forts y 'ls grans dominadors, com frévol
planta 's rauleixen, sens trobar sisquera
la buydó inmensa de la nit ni 'l batre
pausat de pols que gegantí 'ns bressola.

† ADOLF BLANCH.

L' ARPA EÓLIA

Ventitjols y marinadas
me donaren lavs d' amor;
cants de guerra las tronadas,
l' oretj himnes al Creador.
Acompanyí las baladas
del romeu y 'l trovador;
brunzi ab las pátrias tonadas,
y ara sols canto 'l dolor.

† DAMAS CALVET.

TESTAMENT

DEL FERM PATRICI CATALÁ Y MESTRE EN GAY SABER
EN FRANCESCH PELAY BRIZ
MORT LO 15 JULIOL DE 1889.

Vaja mon cos á nostra mare terra
puig d' ella ixqué lo fanch del primer home;
mon cor, qu' ha mort d' amor, á ningú deixo,
donchs no l' ha volgut bé qui aimar 'l devia.

Mon esperit á Deu jo l' encomano
esperantsant per ell misericordias.
Lo xich retall que jo he alcantsat de gloria,
re 'm fá qu' el mon per sempre á recó 'l tiri.

Vingan ab mi las innumbrables penas
qu' han entristit ma solitaria vi la.
Mas horas de ventura, han sigut pocas,
las de torment en abundó las conto.
Sempre enganyat m' han fet en tot temps viurer.
A ellas dech la fi qu' al clot me porta.
Perdono á quants hágenme ofès en vida.
Dels meus pecats, Deu, lo perdó m' otorgui.

Barcelona 1888.

† F. PELAY BRIZ

FRAGMENT

Jo soch la montanyesa que, á l' ombra dels grans
[abres
cuide els eixams d' abelles, y los ramats de cabres
per los tosals flairossos y fondalades duch;
obrich lo mas al pobre que vé á ma porta y resa,
file lo cop d' estopa junt á la llar encesa,
y la rondalla antiga li conte al nin poruch.

Son meues eixes planes y eixa gentil ribera
hont, pera viure sempre, vingué la Primavera,
fugint dels altres cli.nes lo nugolós ivern;
y baix de la lley dolsa de son amant imperi
cada jorn se renova, com milagrós misteri,
del sol y de la terra lo maridatge etern.

† VICENS WENCESLAO QUEROL.

COSAS DE NENS

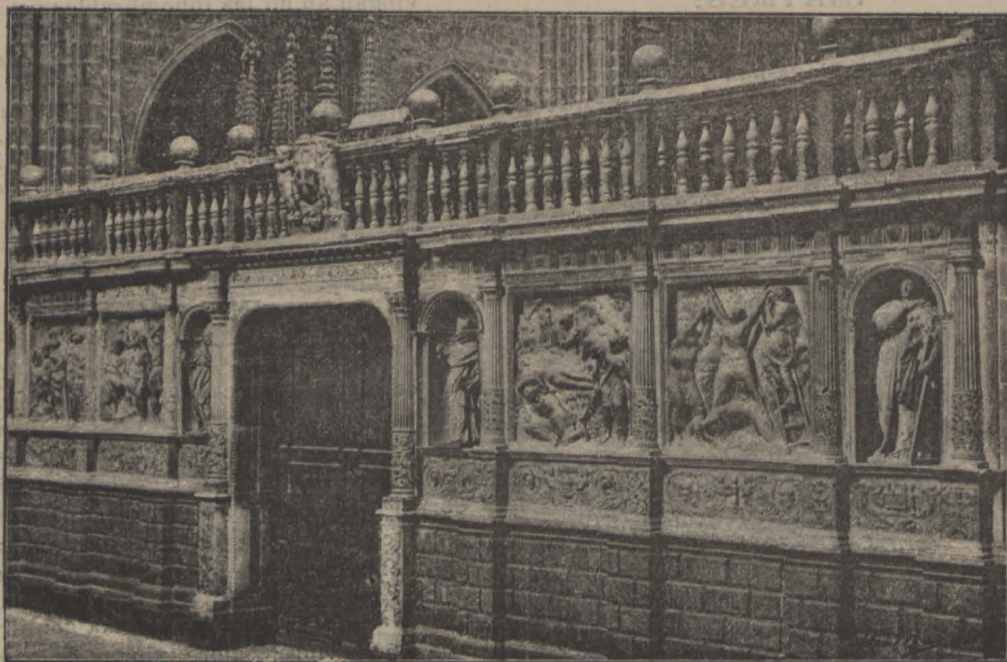
FAULA

Anaren á la fira
una mare y un nen que delirava,
com tot noyet delira
al guaytar las joguinas qu' ell guaytava.
Al cap d' una estoneta
ab goig lo nen exclama:
—Cómprim una trompeta, máma! máma!
cómprim una trompeta!
Cómprila que la vull, máma!—Y sa mare
li compra la trompeta, amohinada,
y aquell noyet encare
no la té, trompetada:
sona que sonarás: tothom s' aixorda,
y sa mare ab poch més se queda sorda.
Pero 'l nen que bufava,
ni menjant reposava;
y per fi, una molleta
de pa del que menjava
se posa en la llengüeta:
y la trompeta, al cap de poca estona,
per més que bufi 'l nen, qu' es cas, no sona.

Aixís son los politichs d' . vuy dia:
lo poble, qu' es lo nen, plorant los crida
en la fira que fa la hipocresia;
los bufan una mica y desseguida
ab sa veu nos estufan
y aixordan y may callan mentres bufan.
Pero ab una miqueta
de pa que 'ls donguin ¡bonanit trompeta!

† JOSEPH VERDÚ. (Gestus.)

CATALUNYA

BARCELONA.—Tras chor de la Catedral.

TEATROS LOCALES

ROMEA.—Per l'èxit extraordinari que venen obtenint las representacions de la bonica comedia *Los Auceles* pot assegurar-se que serà aquesta una de las obras quin nom, durant aquesta temporada, sortirà mes sovint en lo cartell. Tots los actors la dominan ja perfectament, havent desaparegut fins las mes petites taras que 'n lo llenguatge se notà al primer dia. La concurrència, cada dia més numerosa aplaudeix y demostra recrearse escoltant ab gust la bonica textura de aquesta comedia y son fi humanitari.

TIVOLI.—Dijous la funció en honor del Mtre. Petri se vegé molt concorreguda, fentse á dit senyor demostració de las molts simpatias que per sa inteligencia s'ha fet mereixedor.

Tocan á son fi las funcions d' ópera.

NOVETATS.—Lo melodrama *¡Dios!* reuneix la bona condició á més de esser abundant en interessants escenas propias del gènere, una sencillès en lo desarrollo dels aconteixements que la lliuran del enfarfech que acostuma á prevaleixer en la majoria d' ells. Llástima que alguns dels personatges ben dibuixats en lo primer acte perdin sa importància en lo resto de la obra.

S' estrenà una decoració pera 'l final del segon acte que produeix un efecte sorprendent.

De *La Pubilleta* vegis la ressenya de son estreno, en lo lloch corresponent.

ELDORADO.—*El duo de la Africana*, nò ha desmentit la bondat que se n' esperava per las molts notícias rebudas dels continuats èxits per tot ahont s' havia posat en escena, cosa que aquí, com de costum, se 'ns ha fet esperar.

La sarsuela que 'ns ocupa es una joia de la escena

espanyola, especialment en lo que 's refereix á la música original del Mtre. Caballero Es bellissima en tots sos números, sobressortint especialment lo duo que termina en una jota instrumentada magistralment y quin efecte es d' aquells que se n' endú l' atenció del oyent cap als límits del entusiasme. L' autor de las partituras *España y Sobrinos del Capitan Gran* ha conquistat altre pedra preciosa pera sa corona artística.

Lo llibre es de Miquel Echegaray y si no 's distingeix del tot per son assumpto, ja que s' ha fet molt per l' estil, te la importancia en las situacions y en aquell llenguatge facil y xispejant del autor de *Los Hugonotes*.

La execució bona, sobre tot per la Srta. Pino, Srs. Cerbon y Fernandez y coro de senyoras.

Pera l' últim cuadro s' ha estrenat una bonica decoració que al igual que s' hagués substituït lo teló de fondo per un mirall, reproduceix lo mateix teatro ab exacte perfecció.

Y ara vingau representacions de *El duo de la Africana* á diari, que d' omplir lo teatro ja se 'n cuydarà lo públich.

GRAN VIA.—Mentres se preparen alguns estrenos s' ha recorregut á las obras en que millor está la companyia de la casa.

S' han donat algunas representacions de *Mariana* obtenint esmerat desempenyo.

CIRCO ECUESTRE.—Ab un cuadro de sarsuela que pot reputarse dels millors que actua en Espanya ha comensat lo nou teatro. *El milagro de la Virgen*, *El juramento*, *El dominó azul* y totas cuantas s' han posat per ara en escena, han sigut molt ben executadas per los principals artistas que li han pres part, dels quals, nos anirém ocupant en las vinents revistes.

CIRCO ESPAÑOL.—La sarsuela *¡Españoles!* *¡A Melilla!* ha obtingut un èxit que la farà durar bastants dias al cartell.

Lo públich s' entusiasma ab alguns dels personatjes històrics qu' hi surten y sa fogaositat se desborda al veurer, con suposar, que la mortalitat de moros satisfaria lo bélich entusiasme dels mes patriotas.

LABRUGUERA.

UNA VISITA ALS MORTS

Ja vinch, fills estimats, ja vinch, esposa,
pare y mare volguts, ja vinch, ja vinch
à pregar fervorós 'vant vostre llosa

com á deber que hi tinch.

¡Oh que trist es passar sol eixa vida
com un manat de palla, que l'eugera
lo vent fà rodolar ab sa bransida

furiós per dintre l'era!

Jo vull venir, jo vull en aquest dia
recordar de mos fills los tendres besos
y omplir las sevas tombas ab follia
de llágrimas y resos.

Vull de ma esposa recordar encara
quant l'amor juvenets ab dós nos feyam,
y contemplantnos alegroys la cara
nos besavam y reyam.

Vull escoltar atent sense respondre
los concells de mos pares, consells sabis
que jo solia sempre correspondre
ab un somris als llavis.

Oh si, si, puig encara que salvatje
ab sa guadiana va volguer la mort
robarvos la existencia, vostre imatge
porto grabada 'l cor.

Ja vinch, fills estimats, ja vinch, esposa,
pare y mare volguts ja vinch, ja vinch,
à pregar fervorós 'vant vostra llosa
com á deber que hi tinch.

J. TARRÉ Y R.

Avuy comensém la publicació en lo folletí, de la bonica comedia en un acte, de Ernest Soler de las Casas, *La feyna d'en Jafé* estrenada fa poch ab éxit en lo Teatro Romea.

—En vista del notable éxit obtingut per la comedia *Los Aucellets*, tenim la satisfacció de comunicar á nostres lectors que ab ella podran aumentar la important collecció de obras de LO TEATRO REGIONAL tota vegada que comensarem á repartirla un cop terminada la que está essentho ara.

—A Málaga en lo Teatro Cervantes, se promogué un gros escándol durant la representació del drama *Guzmán el Bueno*, essent motivat en protesta del moro que 's presenta á gestionar ab l'Infant don Joan, la entrega de la plassa de Tarifa.

—L' eminent actor D. Anton Vico ha suferit una interrupció en sa brillant campanya á Buenos Aires. Ha tingut d'emigrar á Montevideo, á causa de la revolució que actualment hi ha en aquella important capital.

—Baix la direcció de D. Ricardo Manso debuta avuy á Reus, una companyia cómic-dramática.

—Ab una vetllada literaria inaugura dissapte la Societat Centro Moral lo nou local, propietat de la marquesa de Sentmanat.

—Diumenge passat en la Societat Marqués de la Mina se posaren en escena lo drama *Lo Contramestre* y la gatada *La butifarra de la llibertat* en la que s'hi distingiren especialment los Srs. Cintas, Estera y Carretero.

—També diumenge passat la Societat «Guerrers nats Carnaval» inaugura las funcions de la temporada, posant en escena á mes de una sarsuela, la pessa *Nit de nuvis*. Se vegé molt concorreguda aplaudintse la bona interpretació donada á las obras.

—Pera dissapte vinent s'ha organissat una important funció á benefici del distingit aficionat D. Ramon Martí que tindrà lloch en lo Teatro Olimpo. A més de altres pessas forman part del programa duas sarsuelas catalanas y l'estreno de una comedia en un acte. Augurém bon benefici.

—Tot just comensém y ja son varis los *aproposits* referents á la causa del Marroch, estrenats en diferents teatros.

En lo Circo Ecuestre s'está ensajant un cuadro patriótic, titolat *¡A Melilla!*

En lo Circo Español, com se pot veurer en la secció de Teatros Locals, la setmana passada s'estrená lo que du 'l titol de *¡Españoles! ¡A Melilla!*

A Madrid en lo teatro Circo del Príncipe Alfonso, dissapte passat, també s'estrená ab lo nom de *¡A Melilla y viva España!* un drama quin éxit, segons noticias, fou delirant, ja que el públich ab grans aclamacions cridá als autors setse vegadas á la escena.

Y no cal deixar apart al Teatro Romea d'aquí, que ha reproduhit la comedia *Las Francesillas ó Los voluntaris catalans* y fins en alguna de sas representacions los voluntaris de guardarrupia han sigut substituïts pe 'ls auténtichs. A mes de que en Societats y altres locals han recorregut á las gata-das *La butifarra de la llibertat* y *Las píldoras de Holloway*.

Si tot aixó pot pendres com á demostracions patrióticas, los caràcters bélichs están d' enhorabona.

EPITAFIS

Aquí jau lo soldat Panxo
de la quarta companyia,
mori de menjar-se un dia
duas calderas de ranxo,

Un pobre cómic tronat
dins d'aquest fossar descansa,
lo pobre mori pensantse
qu'era un actor afamat.

ANTON PUJOL.

—Digui, senyó Rocafort
quí hi jau en aquesta fossa?
—Me sembla que hi jau un mort.

En aquest ninxo sombríu
descansa 'l senyor Silvestre.
¡Va mori de viu en viu!

—Miri, aquí, senyor Massana
hi jau un mestre d'estudi
que mori d'un tip de... gana.

Jau aquí en Pau Mantagut,
tan gandul, que al enterrarlo
encara estava ajegut.

JOSEPH PONT Y ESPASA.

Jau aquí lo actor Monfort.
Després de molt trevallá,
el pobre 'l van enterrá
de resultas... d'haver mort.

SALVADOR BONAVIA.

Una nena molt hermosa
ne jau baix d'aquesta llosa
que de flors es rodejada;
tanta pega va tení
que la pobra va morí
al doná una relliscada.

Dintre d'aquesta clotada
hont l'herbám tan ha crescut,
fa temps que jau la Virtut,
per tothom abandonada.

M. GARDÓ FERRER.

XARADA

Comedia catalana primera,
segona es nom de dona,
una vocal la tercera,
y 'l total una ópera bona.

ARMANDO DE DORDA.

ANAGRAMA

En tot que es fill d' en total
se va comprar un tarot
que a mes de ser molt mal fet
li va costar molt carot

B. RUJACA.

TARJETA

BENJAMI AGULLÉ

ARAGÓ.

Formar ab aquestes lletres lo nom d' un drama catalá y lo nom de son autor.

RAMON MARTÍ.

CONVERSA

Pep ¿has vist á la Ramona?
—Uy, no fa poch qu' ha marxat.
—Y, ¿no saps ahont anat?
—Al carrer de Barcelona
que 'ls dos havem nomenat.

MANUEL ESPUNY.

GEROGLIFICH

•• + • ×

I + • ×

A D I

CINTET BARRERA Y CARGOL.

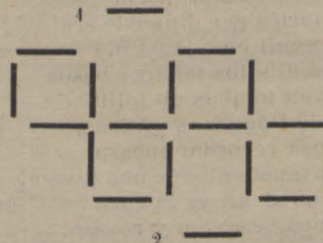
Las soluciones en lo número próximo.

AVIS

Queda establert lo regalo de costum.

Soluciones als Enigmas insertats en lo núm. 89

XARADA.—Cas-ca-be-lli-to.
ANAGRAMA.—Ramona-Romana.
MUDANSA.—Nau-nou.
ENDEVINALLA.—

Correspondencia

M. Butsems, Ramon Casimiro, Rom y Caña, M. C. Ll., Un Rifeño, Jaume Nap, Anton Martori, Jaume Estrella, Un ex-mistaire, P. Giró y B. de V., Ianchampla, F. Jave lina, Petit Parrondo, Cassa Niu, Joanet Llunona, Brunet Coll y Mateu Ballua: no va prou bé lo últim que han enviat.

Joseph Falsi, Ton Xich, Rey de Casa, Pep del Oli, Gabriel Arcangel, Gaspar Feix, Jaume Mirrell y Courat iaveras: anira alguna cosa.

Ramon R., ha fet tart —Miquel Santonja, veurém si te esmena.— J. Grau Laues, anira 'l cantar.—i Harmólich, la xarada —Abelardo Coma, com més exténs, més tardara a sorti.—Mulcy-el-albas, no es publicable, ja la coneixiam puig es popular.—Anton Sletsac, molt poch a poch.—Fortunat, Teresa Badosa, rebut lo trevall, gracias per haver sigut de las primeras.—M. Garcés y Torraiba, es poch correcte —Joseph Pinta, passi lo seu apellido pel trevall pe. que es bastant escabemat.—Mateu Gafield, extranger y aficionat al catalá, toquila y disposi.—Gertrudis Foix de la Cortada, tan es i rosa com vers, esperém veurel.—Un Touriste, miri, fassi tantas escursions com vuigi, pero no las escrigui, creguim.—M. Gardó Ferrer, aniran agunas si no resultan ja publicadas.—M. P. Castells, esta bé, pero ja compendra que si ho puoti avam, podrian darnos als de alabat ruc...—Francesch Comas rou, reocat anira algo.—Enrich Kiera y Mateu, anirem triant.—Jop de l'Hostia, igualment.—Joan Verdura, no va.—Joan Carreras, anira; trasmesa la carta.—A. Pujadas, estava be —Joan Ribas, gracias; aniran.—Salvador Bonavia, alguns.—J. Barbany, no 'ns aca a de agradá.—Sebastia Pla y Saurich, tampoch.—R. Sana Camps, anira arregladet.—Rossendo Coll, la tarjeta.

COMPLEMENT

¿Ahont anau ayguas corrents,
montanya avall, dret al plá?
qui us , qui us apressa?
—Lo mar nos crida, á Deu siau.

Aquell que primer envihi la paraula exacte que falta pera completar lo tercer vers, tindrà 10 RALS de premi.

Per aquest objecte deu utilisarse la papeleta que va en la quarta plana de las cubertas.

Fem constar que nosaltres no 'ns inventarém la paraula, ja que després dirém ahont va ser publicada.

Barcelona—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.